

20. neděle v mezidobí

14. srpen 2016
číslo 34.
ročník XI.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Štěte náš, Bože, pohled, popatř na tvář svého pomazaného!
Lepší je jeden den v tvých nádvořích než jinde tisíc.

1. čtení: Jer 38,4-6.8-10 2. čtení: Žid 12,1-4 Ev.: Lk 12,49-53

ŽI 40 **Hospodine, na pomoc mi pospěš!**

Dvojí domov...

(kázání P. Aloise Pekárka o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie)

Národní píseň začíná otázkou: *Kde domov můj*. A v odpovědi hymny se mluví o zemi, která je krásná jako ráj, o květoucích sadech, hučících lesích, šumících vodách. V této zemi, která je naší vlastí, dozrály klasy a zrno už je sklizeno. V tento den křesťané děkují Bohu za dary, především za chléb. Kde je domov můj, ptáme se podruhé jako věřící křesťané – a naše víra nám odpovídá, že máme druhý domov, náš domov je v nebesích. Do toho domova nebeský hospodář odnesl z této země nejplnější, nejpožehnanější klas, který zde vyrostl, vzal Pannu Marii k sobě do nebe. Když slavíme svátek Nanebevzetí, hledíme k nebi, kde Maria dostala svou odměnu, ale hledíme také na pozemskou vlast, na které žila životem nebes. Dnes se spojují obě vlasti, vlast pozemská, ten náš domov, i vlast nebeská. Dnes se snoubí nebe s naší zemí. Dnes bych chtěl mluvit o Panně Marii, která dobré

v pozemském domově žila a nebeskou vlast dosáhla. Budeme mluvit o Marii, ale dnes také mluvme s Marií, neboť dnes nemá mluvit jen rozum, dnes má promlouvat také naše srdce, dnes má promluvit tvoje srdce.

Nejbohatší požehnaný klas na této zemi byla Panna Maria. Když má být úroda požehnaná, je potřeba dvojího: lidského přičinění a Božího požehnání. Člověk připraví půdu, zaseje zrno, chrání před škůdci a víc udělat nemůže. Teď záleží na nebi, aby dalo vláhu, aby ze zrna do země vnikl klíček a sál štávu, aby nahoru vyhnal stéblo a klas, aby se větrem květy opylily, aby v klasech ztvrdla zrna, aby z nich byl dobrý chléb. Obojí je potřeba, práce i Boží požehnání. To platí i pro lidi. Jedno bez druhého nejde. Bůh si o každém z nás učinil svůj koncept, jak máme žít. On je to slunce, které nám dává osvícení a povzbuzení, ale bez naší spolupráce klas pro nebe nedozraje. My musíme učinit svoje – také o Marii Panně měl Bůh svůj koncept. Chtěl celému světu ukázat člověka stvořeného k jeho obrazu. Člověka tělesně i duševně krásného, dobrého, člověka, kterého Čapek nazval člověkem Božím. Maria tento koncept uskutečnila. Boží plán vyplnila. Můžeme říct, že Maria žila na zemi životem nebes. Byla krásná, ale byla i dobrá. Vnější krása bez vnitřní dobroty, to není nic. Maria byla dobrý, šlechetný člověk a proto si ji Bůh, jako plný klas, přenesl do nebe. Z toho se my dnes radujeme.

Smrti se nebojím, smrt není zlá, napsal mladý básník. Smrti se nebojím, řekl také kardinál Beran, když jeho život ohrožovali funkcionáři státní bezpečnosti. Smrti se nebojím – řekl farář Toufar, když jej rudý režim mučil ve vězení. Smrti se nebojím – řekl sv. Maximilián Kolbe, který obětoval svůj život za druhého člověka v koncentračním táboře v Osvětimi. Myslím si, že Maria to mohla říct také, vždyť co je dnešní svátek? To je den usnutí Panny Marie, den její smrti. Smrt pro ni těžká nebyla. Když odešel do nebe její Syn, ona žila jenom touhou: „Kdy přijdu a objevím se před Boží tváří? Duše má touží po Bohu živém.“ Tak se modlivala se žalmistou. „Chci být rozdělena a žít s Kristem.“ Tolik toužila po svém synu. Milovala věřící, utěšovala apoštoly, sílila je v době pronásledování, ale myšlenkami už žila v nebesích.

Maria odcházela ze světa lehce proto, že ji k tomuto světu nic nepoutalo. My sice víme, že jsme si nic na svět nepřinesli a nic ze světa neodneseme, ale naše srdce přirůstá k pozemským věcem. Zamilujeme si dům, byt, příbuzné a známé, srdce zapouští tisíceré kořeny. Když přijde smrt, kořeny se trhají a člověk cítí bolest. Jak je někdy těžké člověku odejít, když má 90 i více let a když už leží na posteli a ví, že se za okamžik musí se všemi rozloučit. Nejeden, kdyby mohl, tak by odevzdal i vlastní zlaté zuby (jestli mu je už rodina nevytrhlá), jen proto, aby mohl ještě žít. Je to tak bratři a sestry, že my rádi mluvíme nebo zpíváme o nebi, ale neradi tam jdeme. Nevěříme tomu, co zpíváme, nevěříme tomu, o co se modlíme, nevěříme, že Bůh opravdu pro každého z nás připravil místo v nebi, že opravdu na

každého z nás čeká. I tady je ten paradox, že se modlíme o to, čemu nevěříme.

A Panna Maria? Maria se lehce loučila s tímto světem, protože ji netrápily výčitky svědomí. Osnem smrti je hřích. Maria hřich nepoznala. Člověk častokrát v životě chybuje, svědomí se umlčí, zasype, ale ono doutná v duši jako jiskřička v popelu. A pak přijde nemoc. A tak člověk vzpomíná na svůj život, na své dobré a zle skutky, které vykonal. Proto se člověk smrti bojí. Maria byla milostiplná. Ji smrt neděsila. Maria odcházela lehce také proto, že měla jistotu spásy. My každý doufáme, že nás Bůh vezme k sobě, ale jistotu nemáme. Nevíme, zda jsme hodni Boží lásky nebo Božího hněvu, zda na konci života uslyšíme „pojd služebníku věrný“, anebo „odejdi ode mne do věčného trápení.“ Maria věděla jistě, že bude spojena s Bohem. Proto když sv. Jan oznámil ostatním apoštolum, že Maria usnula navždy, neplakali, ale radovali se. Věděli, že Maria bude vzata do nebe, že odtamtud jim bude pomáhat.

Kdo hledí k nebi toužebně a chce se tam dostat, musí nejprve dobře žít na této zemi. Jenom službou na této zemi si získáme odměnu ve vlasti nebeské. Ta odměna je jistá, to nám ukazuje dnešní svátek. Bůh nám slibuje odměnu za dobrý život. To, co nám Bůh slibuje je jisté. Jeho příslib není jako příslib například naší vlády, která nám často slíbí hrušky na vrbě... Nakonec, Matko Boží, nebudu mluvit o tobě, ale každý z nás chce mluvit s tebou. Kdyby všechny struny v mé srdci popraskaly a jen jediná zůstala, touto poslední bych chtěl zahrát píseň k tvé oslavě. Všichni tě potřebujeme. Učený profesor, prostý člověk, babička nad hrobec i malé dítě. Kdyby ti každý, komu tys dobrodiní prokázala, zasadil jednu růži, byl by to obrovský růžový sad. Kdyby každý, komu tys pomohla, jen jednou Zdrávas zašeptal, znělo by to jak hučení vod po lučinách a šum borů po skalinách. Každý tě bude v životě potřebovat, ke každému buď milosrdná, ke svatým i hříšníkům. Dnes jsme se sešli, abychom Ti zazpívali. Stotisíckrát Zdrávas ať volá každý z nás. Buď pozdravena od těch, kteří zdrávas šeptají zbožně, i od těch, kteří tvé jméno tak často vyslovují zbytečně. Jdeme tímto životem, jdeme touto pozemskou vlastí, ale chceme kráčet cestou tebou ukázanou a těšíme se v nebi na shledanou.

O H L Á Š K Y

V sobotu 20. VIII. v 13³⁰ hod. budou ve farním kostele
Povýšení svatého Kříže v Hustopečích sezdání slečna Klára
Vrbová z Nového Jičína a pan Paul John Helmers z Breakfast
Point NSW. Přejeme do společné cesty životem stálé Boží
požehnání, ochranu a pomoc.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 14. 8. do 21. 8. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
20. neděle v mezidobí 14. 8.	Hustopeče	8:00	Za † Ladislava Lopoura, manželku, syna, dceru, Františka Novosada, Ludmilu Frankovou a manžela
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky a občany Špiček
	Bělotín	11:00	Za † Marii Chrastinovou a manžela Františka a dvo
Pondělí 15. 8. <u>Nanebevzetí Panny Marie, slavnost</u>	Hustopeče	18:00	Za † Jana Škodu, syna Dalibora a živou rodinu
Čtvrtek 18. 8. sv. Helena	Bělotín	18:00	Za † Arnošta Hrubého a jeho rodinu
Pátek 19. 8. sv. Jan Eudes	Špičky	18:00	Za rodiče Jamborovy a Vahalovy a za † Emiliki Garaiovou
Sobota 20. 8. sv. Bernard, památka	Polom	16:00	Za živé a † farníky a občany Polomi
	Špičky	18:00	Za † Miladu Rástočnou a rodinu Proklovu
21. neděle v mezidobí 21. 8.	Hustopeče	8:00	Za † Františku Zemánkovou
	Černotín	9:30	Za † Josefa Můčku, rodiče, sourozence, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky

S b í r k y :

	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
14. neděle v mezidobí	Kč 9.219,-	Kč 2.980,-	Kč 3.060,-	Kč 4.089,-
15. neděle v mezidobí	Kč 5.975,-	Kč 1.817,-	Kč 1.174,-	Kč 1.736,-
16. neděle v mezidobí	Kč 4.661,-	Kč 597,-	Kč 4.363,-	Kč 1.628,-
17. neděle v mezidobí	Kč 9.213,-	Kč 1.335,-	Kč 3.826,-	Kč 3.023,-

Všem dárcům upřímné Pán Bůh zaplat'.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.